

РЕШЕНИЕ

№ 3401

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2183** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ. Образувано е по жалба на Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“ към ДП „Югозападно държавно предприятие“, представлявано от директора инж. Ц. Д. срещу Заповед № РА-30-639 от 07.09.2021г. на главен архитект на Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена в противоречие с нормите на материалния и процесуален закон. Посочва, че ТП „Д. С.“ не е собственик на горите и земите, находящи се в държавните горски територии, а само ги стопанисва. Същите са публична държавна собственост съгласно чл.2, ал.2, т.1 ЗДС, поради което не може да се приеме, че жалбоподателят е собственик по приращение на постройката, чието премахване се нарежда. Жалбоподателят излага, че не е сред лицата на които чл.225а, ал.5 ЗУТ възлага премахването на незаконни строежи, когато извършителят им е неизвестен.

Моли да се отмени Заповед № РА-30-639 от 07.09.2021г. на главен архитект на Столична община, поради нейната незаконосъобразност.

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Д. П., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна, съобразно изложеното в писмено становище изх.№ САГ20-ДР00-1703/186/04.03.2022г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало с издаването на констативен акт № 2021-23/15.06.2021 г., съставен от служители на район „В.“ в Столична община. При извършената проверка на строеж: „дървен навес с обособени сепарета“, разположен в ПИ № 68134.2097.536, УПИ V-общ. и УПИ IV-423 от кв.89, природен парк „В.“, проверяващите установили следното:

Навесът е с размери: дължина 5.00м.х7.00м., ширина около 3.50м., височина-около 2.10м.-2.70м. и застроена площ от 45.00 кв.м. Конструкцията му е дървена-колони и греди, покривът е дървен едноскатен с наклон към съществуващата сграда на ресторант „Воденицата“, с дъсчена обшивка и покритие от керемиди с изградена водосточна система. Посредством подиуми от каменни плочи и каменна зидария с височина до 0.60м., под навеса са обособени сепарета за настаняване на посетителите.

Строежът е извършен след 2011г., поради което не се включва в хипотезата на § 16 от ПР на ЗУТ и § 127 ал.1 от ПЗР на ЗУТ. Изложено е още, че се касае за строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, шеста категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ. Строежът е изпълнен без издадено разрешение за строеж, поради което се явява незаконен по см.на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ.

Цитираният констативен акт е съставен в отсъствието на извършителя на строежа. Същият е връчен на 01.07.2021г. на ТП „Д. С.“, чрез директора инж. Ц. Д. с писмо изх. № РВТ20-ДР00-28/133/25.06.2021г. От данните по административната преписка е видно, че срещу констативен акт № 2021-23/15.06.2021г. няма постъпило възражение от жалбоподателя.

Видно от скица № 15-338434/30.03.2022г. на СГКК- С., ПИ № 68134.2097.536 е нанесен в одобрената със Заповед № РД-18-41/21.07.2011г. КККР за територията на район „В.“, същият е с площ от 682 кв.м., предназначение на територията- защитена, начин на трайно ползване- друг вид недървопроизводителна горска площ.

Представено е удостоверение изх. № РД-12-01-2973-3/24.03.2021г. на Общинска служба по земеделие – З., на основание чл.27, ал.5, т.3 във вр. с чл.27, ал.3, т.3 от Закона за горите /ЗГ/ е удостоверение, че ПИ с идентификатор № 68134.2097.536 по КККР на [населено място], район „В.“, с площ от 0.682 дка, с трайно предназначение на територията: защитена, начин на трайно ползване: друг вид недървопроизводителна горска площ, е публична държавна собственост; поземленият имот попада в горски територии с посочените характеристики по чл.27, ал.3, т.3 ЗГ. За имота няма влезли в сила решения за възстановяване на правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, както и заявени и установени реституционни претенции.

Със Заповед № РА-30-639 от 07.09.2021г. главен архитект на Столична община (СО), на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ е наредил на ТП „Държавно горско стопанство С.“ да премахне незаконен строеж: „дървен навес с обособени сепарета“, разположен в ПИ № 68134.2097.536, УПИ V-общ., УПИ IV-423, кв.89 по ПУП на местност „Д.“, Природен парк „В.“.

В мотивната част на акта е прието, че този строеж е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, защото е извършен без валидно издадено разрешение за строеж, в нарушение на правилото на чл.137, ал.3 ЗУТ. Той е разположен в устройствена зона:

група територии за природна защита-природни паркове /Рпп/. Устройството на тези територии се осъществява съгласно ЗЗТ и въз основа на планове за управление и други устройствени планове. Строителство се допуска, ако е предвидено в тези планове и при влязъл в сила ПУП. За конкретната територия няма разработен специализиран ПУП.

Предвид установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на контрол индивидуален административен акт по чл.214, т.3 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, считано от 03.02.2022г.- датата на връчване на акта на неговия адресат.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Атакуваната Заповед № РА-30-639 от 07.09.2021г. е издадена от компетентен административен орган – главен архитект на Столична община. Функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а от ЗУТ са му предоставени със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община /СО/. Видно от т.1.46 на цитираната заповед, на главния архитект са предоставени права да издава актове за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал.2 от ЗУТ от четвърта до шеста категория или на части от тях на основание чл. 225а, ал.1 от ЗУТ.

На второ място, съдът намира, че е спазена установената в чл. 59, ал.2 АПК писмена форма, като в заповедта изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили нейното издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, при постановяването на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, установени в чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, които да обуславят неговата отмяна.

Видно от приложения по делото констативен акт № 2021-23/15.06.2021г. в съответствие с изискването на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ – служители в администрацията на район „В.“, в резултат на която е издаден актът, който е бил връчен на представляващия ТП „Д. С.“ и срещу него той е имал възможност да подаде възражение, от което право не се е възползвал. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта. Видно от съдържанието на оспорената заповед административният орган е установил също така годината на изграждане на строежа – след 2011 г., направил е преценка относно допустимостта на строежа по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. По отношение на преценката за приложение на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, следва да се има предвид, че в производството по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за административния орган не е налице задължение служебно да установява наличие на основания за узаконяване на незаконен строеж, след като липсва направено искане за узаконяване от собственика

на строежа. В настоящия случай по делото безспорно се установява, че жалбоподателят не е иницирал производство по § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ и за процесния строеж не е бил издаден акт за узаконяване, който да следва да бъде съобразен от административния орган при постановяване на заповедта. Нещо повече, след като строежът е завършен след 2011г., то въобще за него е неприложим института на „търпимост“, с оглед годината на израждането му .

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. Извършена е цялостна валидна правна преценка на фактическите основания, послужили като предпоставка за издаването на акта. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

На четвърто място, спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който, съдът обосновава следните правни съждения:

Съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

Съгласно разпоредбата на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, строеж или част от него е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

Според чл.137, ал.3 от ЗУТ, строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на ПУП и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на закона, и могат да се извършват само, ако са разрешени – чл.148, ал.1 от ЗУТ. Изпълнението на „дървен навес с обособени сепарета“ в ПИ № 68134.2097.536 в нарушение на тези правила прави строежа незаконен съгласно чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, както правилно го е квалифицирал и административния орган.

Безспорно е, че имотът върху който е изграден обекта– ПИ № 68134.2097.536 е публична държавна собственост, като попадащ в природен парк – чл.5, т.5 от ЗЗТ във връзка с чл. 27, ал.3, т.3 от ЗГ и чл.2, ал.2, т.1 от ЗДС. Задължението за премахване на незаконен строеж, по принцип е на неговия извършител, а когато той е неизвестен, отговорността се възлага на лицата, визирани в чл.225а, ал.5 ЗУТ. Жалбоподателят не е сред тези лица. Не е и сред лицата по § 3, ал.1 от ДР на Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол, според който "Адресат/адресати на заповедта" са физически или юридически лица, които могат да бъдат собственикът на терена, лице с ограничено вещно право или извършителят на незаконния строеж, спрямо които се създава задължение за

премахване на незаконния строеж.

Съгласно чл.163, ал.1 Закона за горите, за управление на горските територии - държавна собственост, които не са предоставени на ведомства или юридически лица, се създават държавни предприятия, които са юридически лица със статут на държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, каквото е ДП „Югозападно държавно предприятие“. Съгласно чл.164, ал.1 ЗГ, държавните предприятия по чл. 163 имат двустепенна структура: 1. централно управление; 2. териториални поделения - държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства, каквото териториално поделение е жалбоподателят. Въпреки, че съгласно чл.174, ал.1 ЗГ, териториалните поделения на държавните предприятия: 1. сключват от свое име, за своя сметка и на своя отговорност търговски и други договори в рамките на предоставените им от закона и от директора на държавното предприятие правомощия; 2. водят счетоводство и представят в централното управление изготвените годишни финансови отчети съгласно Закона за счетоводството; 3. имат банкови сметки; 4. имат свой печат; 5. водят от свое име и за своя сметка съдебни и арбитражни дела; 6. са работодатели по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда; 7. разчитат се самостоятелно с общинските бюджети във връзка със заплащане на местни данъци и такси; същите не са юридически лица, за да са надлежни адресати на заповедта за премахване на незаконен строеж. Жалбоподателят не е вписан и като лице с вещни права по отношение на ПИ № 68134.2097.536 в кадастралния регистър. С оглед горното съдът приема, че по отношение на жалбоподателя заповедта е издадена в противоречие с материалния закон, тъй като ТП „Държавно горско стопанство С.“, представлявано от инж. Ц. Д. не може да бъде нейн адресат- не е построил „дървен навес със сепарета“, не е носител на вещни права върху ПИ № 68134.2097.536, не е и възложител на строежа.

Предвид гореизложеното съдът заключава, че кумулативно не са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав по чл. 225а, ал. 1 във вр. с чл. 225, ал. 2, т.2 от ЗУТ, с които правната норма свързва издаването на заповед за премахване на незаконен строеж от ТП „Д. С.“. Административният орган обосновано е приел, че е реализиран незаконен строеж по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ- без разрешение за строеж, както и че този строеж не отговаря на условията за определянето му като „търпим“, но неправилно е определил лицето, което трябва да предприеме действия по премахването му и което да носи отговорност за извършването му в противоречие с нормативната уредба.

Жалбата е основателна и подлежи на уважаване, тъй като издаденият акт е незаконосъобразен на основание чл.146, т.4 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-30-639 от 07.09.2021г. на главен архитект на Столична община, по жалбата на Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“, към ДП „Югозападно държавно предприятие“, представлявано от инж. Ц. А. Д..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на основание чл.138, ал.3 от АПК.

Съдия: